

nog erger
 B vervolgt mij met
 zijn haat en dat
 geeft aan mij A het recht
 hem B van mijn kant te haten
 kan U mij volgen
Daniel Paul sinds wanneer is U hier
 eigenlijk opgesloten
Freud natuurlijk gaat het in het
 geval
 van A's paranoïe waanbeelden
 over
 onbewuste processen
 A projekteert zijn
 onbewust konflikt naar
 buiten zo dat dit konflikt
 voor zijn bewustzijn als
 externe waarneming verschijnt die
 hem door terugwerking het
 hem drijvende
 onbewuste verklaart
 denkt U toch eens aan
 uw voorstelling door
 God-Vader te worden vervolgd
Daniel Paul als U daarmee
 wil zeggen dat ik
 het slachtoffer
 van mezelf ben
 excuseert U me maar
 U vergist zich
 God is Krankzinnig
 niet ik
 het is niet mijn schuld dat
 Hij hoewel
 Hij in mijn macht is
 zich daartegen verzet
 mij volgens de regels van de
 wereldorde
 wellustig te neuken
Freud zou U het dan voor
 vergezocht houden wanneer ik
 het ongerechtvaardigd verlangen
 van de
 homoseksuele wensdroom
 van mannen te houden
 als de kern van uw konflikt
 zou aanduiden
Daniel Paul U onderschat
 heel duidelijk
 mijn vrouwelijkheid
Freud wat maakt voor
 een man als U de
 fantasie een
 vrouw te zijn dan
 zo verlokkelijk
Daniel Paul ik ben een vrouw
 (*Daniel Paul staat op. Freud wijkt
 achteruit.*)
Daniel Paul Duitsland weet het
 weliswaar nog niet
 dat de lust van een
 kosmisch geprikkelde vrouw de
 natie zal redden maar
 de tijd is vol God
 zal me ontmaagden
 (*Daniel Paul trekt zijn jas uit.*)
Freud paranoïa groeit op
 de bodem van onderdrukte
 homosexualiteit
Daniel Paul ik zou de man
 willen zien die
 aan mij zou kunnen weerstaan
Freud ik maak van U een
 klassieker
Daniel Paul U zal zuchtend
 uw geest en
 alle andere stralen van God in
 mijn vochtige warme vrouwenvlees
 uitademen ik
 heb er al ontelbare in
 mijn wellust zien verdrinken
 voelt U het toch eindelijk
 ik ben het en
 het is zalig in
 mij te sterven
 (*Sigmund Freud vlucht. Daniel Paul*

*Schreber achtervolgt hem. Marie-
 Hélène en Uschi glijden over de
 scene. Ze fladderen en giechelen. In
 de hele tuin beginnen vogels oorver-
 dovend te kwetteren. Langzaam
 wordt het donker.*

Achtste scene In de volkstuintjes

(*Een zwoele herfstnamiddag in een
 volkstuintjespark in de buurt van
 Dresden in het jaar 1901.*
*Het wordt klaar. De speelgoedtrein
 en het meubilair van de zesde en
 zevende scene zijn verdwenen. Daniel
 Paul zit op een tuinstoel voor een
 tuintafel en rookt een sigaar.
 Hij draagt een pak dat bij het
 herfstweer past. Zijn gezicht is niet
 meer geschminkt; zijn snor is afge-
 schoren. Als zijn nagels niet gelakt
 waren zou men hem voor een heel
 normale doorsnee volkstuintier
 houden.*
*Sabine is verbeten een groentebed
 aan het wieden. Ze is bleek en
 maakt in het algemeen een ziekelijke
 indruk.*
*Het vogelgeketter verstormt op
 slag.*
Sabine meen je dat
Daniel Paul je moest eigenlijk
 weten dat
 ik ook gedurende al die
 jaren van mijn lijden mijn
 onbreekbare waarheidsliefde
 niet verloren heb
Sabine daarover gaat het toch niet
Daniel Paul (*onbeweeglijk*)
 wanneer ik wellustig
 in de zon staar
 rustig zonder
 met de ogen te
 knipperen
 wordt ze bleek
 vanwege de wellust van mijn ziel
Sabine ik heb het gewoon nog
 nooit gemerkt en
 ik kan het me ook
 helemaal niet voorstellen hoe de
 zon zou verbleken
Daniel Paul ik heb niet gezegd
 verbleekt maar
 wordt bleek zoals
 een meisje rood
 wordt en
 niet verroodt
Sabine Paul
 asjeblijf
Daniel Paul overigens zou het
 precies
 jou duidelijk moeten zijn
 waar het begrijpen met het
 verstand ophoudt
 begint het terrein
 van het geloof
Sabine ik ben alleszins in
 tegenstelling tot jou altijd een
 religieus mens geweest
Daniel Paul in de zin van onze
 kerkelijke godsdiensten die
 echter naar mijn inzicht
 verouderd zijn
Sabine ik voel mij al was het maar
 om mijn
 reeds aangetaste gezondheid te
 sparen
 niet in staat om met
 jou te discussiëren
Daniel Paul ik veroordeel het
 christendom niet in
 zijn geheel ik
 denk zelfs dat
 mijn eigen ervaringen in

diepe betrekking staan tot
 bijvoorbeeld die
 van de Maagd Maria
 ik geloof dat
 mijn verhandeling
 MEMOIRES VAN EEN ZENUW-
 LIJDER
 een heel nieuw licht
 zal werpen op
 het dogma van de
 Onbevleete Ontvangenis
 net als ik gaf
 Maria zich over aan de
 wellust der ziel en
 niet aan een neukerij tegen de
 wereldorde in
Sabine Paul
Daniel Paul dat ben ik niet dat
 zijn de stemmen die
 zo praten
 (*Sabine zwijgt.*)
Daniel Paul of heb ik toen
 ik gezond was ooit
 het woord kut in
 de mond genomen
 (*Sabine zwijgt.*)
Daniel Paul pardon
 (*Sabine zwijgt.*)
Daniel Paul je kan je van
 mij laten scheiden
 asjeblijf
Sabine ik wil dat
 niet meer horen
Daniel Paul ik argumenteer
 zuiver juridisch
 als een echtgenoot meer dan
 drie jaar geestesziek is
 heeft de partner het recht
 een echtscheiding aan te vragen
 natuurlijk
 moet je dan wel je
 aanspraak op
 de renten van mijn
 kapitaal en
 mijn gedurende 28 jaar
 staatsdienst verdiend
 pensioen laten varen
Sabine jij bent dus speciaal naar
 Dresden gekomen om
 me een scheiding aan te bieden
Daniel Paul eigenlijk wou ik
 je alleen maar verzekeren dat
 ik er niet aan denk
 mijn godsdienst te
 propageren ik
 verwacht van mijn
 dichtste verwanten
 slechts begrip een
 heel klein beetje
 maar toch
Sabine jij kan van mij toch
 niet verwachten dat
 ik jouw mirakuleus geloof deel
Daniel Paul wettelijk ben je
 daar niet toe verplicht
Sabine had ik je wellicht
 moeten geloven
 toen je me dood
 verklaard hebt
Daniel Paul niet ik heb dat
 beweerd maar
 mijn onmondig gemaakte mond de
 wereld was vernietigd weliswaar
 van buiten bekeken was
 de wereld natuurlijk
 niet vernietigd ik
 weet zelf nog niet hoe
 ik dat met mijn ervaringen
 in overeenstemming moet brengen
 ik
 ben tenslotte ook
 maar een mens ik ben
 niet onfeilbaar maar
 de zekerheid van mijn
 inzicht wat de na-
 tuur van God betreft

staat voor mij
 torenhoog boven
 al het gezonde mensenverstand
 God bewerkt ook vandaag nog
 wonderen in mij en
 mijn naaste omgeving
 ik zie
 pratende stralen hoe
 ze zich als tongen op
 me af bewegen ver
 over de horizon reikend
 als een soort lus
Sabine och Paul
Daniel Paul kan je nu eindelijk
 eens ophouden met
 dat vervloekte wieden
 je weet toch dat
 elk lawaai tegen
 mijn hoofd slaat
Sabine jij wou
 de tuin in
 (*Sabine gooit demonstratief de hak
 weg.*)
Daniel Paul het slaan van de
 metalen hak dat
 schrapen en piepen is
 me gewoon ondraaglijk
Sabine na het middageten was
 je bijna aan het brullen je
 bent recht gesprongen
 je hebt het venster opengerukt
 je hebt
 gezichten getrokken
 dat iedereen je had
 kunnen zien
 ik was bang dat
 je zou beginnen de
 zon god weet waarom
 met schunnigheden te
 overladen en
 nauwelijks zijn we in de tuin of
 je begint opnieuw
Daniel Paul kan je dan niet naast
 mij komen zitten als ik
 je iets belangrijks
 te zeggen heb
Sabine je ziet toch dat ik
 aan mijn eind ben
 (*gaat zitten*)
Daniel Paul bij de aanvang van
 de nieuwe eeuw heb ik tegen
 mijn ontmondiging gevochten ik
 heb
 beroep aangetekend
 tegen het oordeel van het
 gerechtshof van Dresden van
 het jaar 1894
Sabine maar Paul
Daniel Paul het gerechtshof beweert
 dat ik de evangene ben van
 religieuze waanvoorstellingen
 terwijl deze toch
 in mijn opinie de
 objectieve waarheid bevatten
 van beslissende betekenis is echter
 alleen het feit dat
 mijn logisch denkvermogen door
 die zogenaamde waanvoorstellingen
 niet vertroebeld is en
 daarom kan noch van
 een de vrije wilsvorming in de
 richting van verstandig handelen
 uitsluitend ziekelijke
 geestelijke storing in de
 zin van paragraaf 104, nummer 2
 van
 het Strafwetboek voor het Duitse
 Rijk
 noch van
 de onbekwaamheid tot het
 regelen van mijn eigen zaken in de
 zin van paragraaf 6 van ditzelfde
 Strafwetboek
 sprake zijn
Sabine ik weet precies
 waar het om gaat